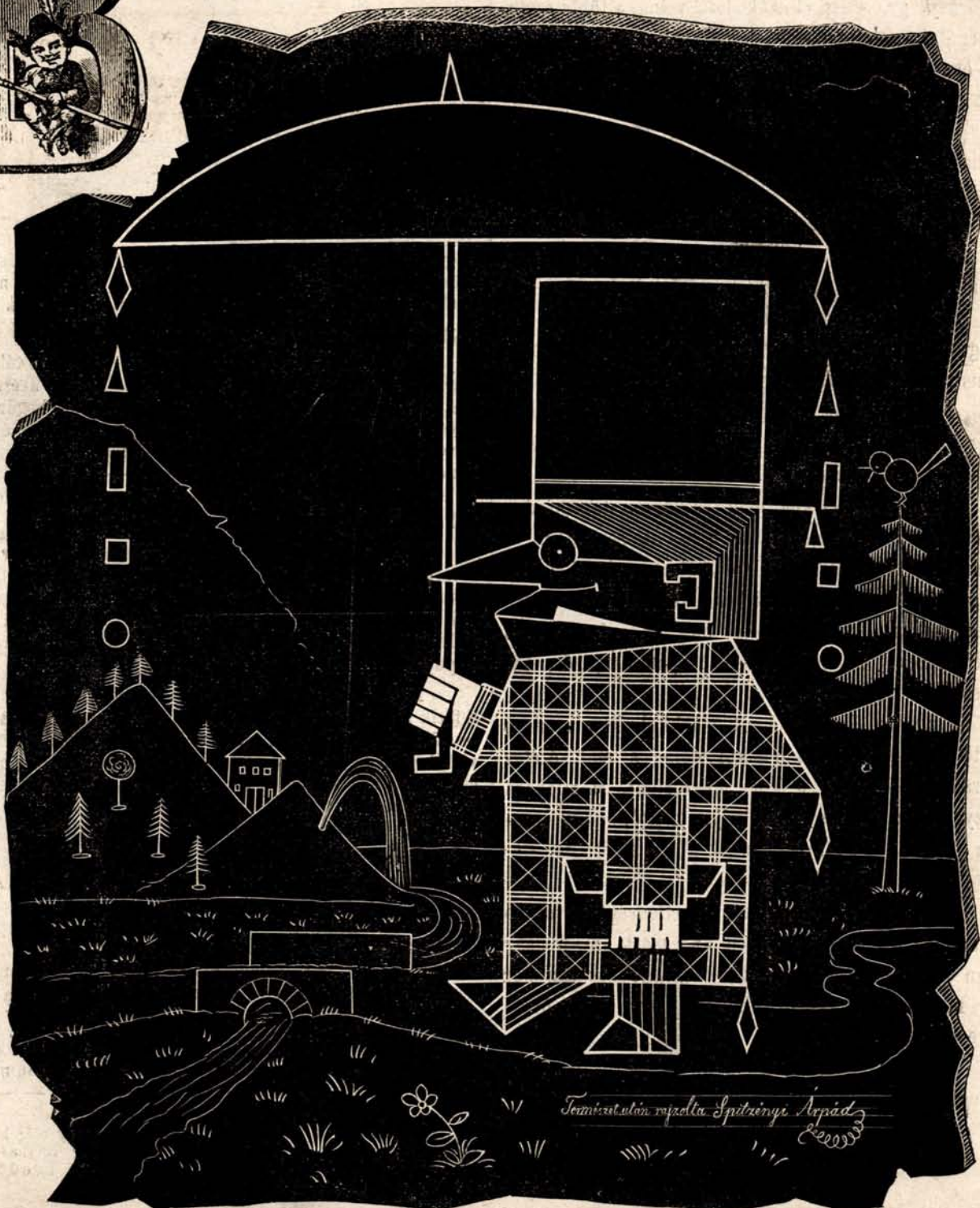

BORSSZEM JANKÓ

Ferencvárosi utca, 10. számú épületben, Budapest, 1872.

Trigonometrikus arckép-tanulmány.

Rechberg gróf.

Külügyminiszter volt, ma delegátus. S ha Andrásy gr. elég elbizakodott volna, a többi osztr. delegátust diplomatai tekintélynek el nem ismerni, az egy Rechberggről nem tagadhatja, hogy tanulhat tőle.

Rechbergnek szólnia sem kell, csak ott lennie s ha ránéz a külügyminiszter, tudja, milyen politikát kell — nem csinálnia.

Rechbergnek szólnia sem kell, azért diplomata, még pedig a javából, mert alig sikerült még valakinek jobban elrejtteni gondolatait.

A mellett áldott jó ember, nem bánt senkit, még utódát sem a hivatalban s ebben különbözik Beusttól.

No meg abban, hogy Beust maga mosolygott, még Rechberg mindig igen komoly volt s csak mások mosolyogtak rajta.

Andrásynál ő, ha nem is jobb, de minden esetre — a mi Auszriában nem utolsó dolog — olcsóbb külügyminiszter volt. Mert míg Andrásy még a gyönyörű kék egü béke közepette is kardra támaszkodik, addig ő — még a záporhullató hadtervezés borujában is — csupán esernyőre támaszkodott.

Az tette őt híressé. Bismarkkal egy esernyő alatt járni nem mindennapi dolog s emlékezetes marad mindörökre, a kin megtörtént. Homlokára vagyon írva egy arany szabály, méltó, hogy minden diplomata betéve tanulja.

És ez így szól:

„Nem oly veszedelmes, ha ellenséged erősebb náladnál, mintha jó barátod az; mert az ellenség ellen szövetséget találhatsz; de a jó barát akkor ver meg, mikor javában hiszed, hogy van szövetségese.”

Ez arany igazság alapján — megszavazták a delegációk Andrásynak, a mit Kuhn kívánt.

Ennyit ér a delegációban egy — Rechberg.

B. J.

Képviselő rigmusa.

(Petöfy után.)

— 1872. október 10. —

Mi kék

Az ég,

Mi zöld

A föld!

A legszebb ős, legjobb idő van . . .

És én oly sült bölönd vagyok,

Hogy idebenn az országházban

Simonyi Ernőt hallgatok.

Fővárosi sirlalmak.

Ha kilépsz az utcára s véletlenül hozzáürölsz egy katonához, ez legott kirántja szuronyát s oldalba döf. Valóban, a közönség türelmének nincs **határa.**

Drága pénzen megcsináltatjuk a vízvezetékét. Lindley ur, patent-angol létére nem türi az ellenvetést, hogy az ő vizében pók, bölönbika, piócza, bogár s egyéb vízi ázalék van, mert szalad a consulhoz és a követhet és meggyül vele bajunk. Valóban, különféle gondolataink támadnak a felett, — — — — — milyen nagy a közönség békettürése — s hogy hol van ennek **határa.**

A katonai parancsnokság, semmibe sem véve a főváros autonómiáját, ennek tiltakozása ellenére kiküldi utászait a hova neki tetszik s kezdi csináltatni a katonai mosóházat. A főparancsnok nevet. Jól tudja ő, mily gyönge legény a várostanács s hogy mily nagy a publikum türelmének **határa.**

A gáz-társaság olyan légszeszt szűr, a milyen neki tetszik; a lámpát akkor gyújtja föl, a mikor neki tetszik s akkor olthatja el, a mikor neki tetszik; holdvilágkor pedig, ha oly sötét van is mint a pinczében, csak minden második lámpást hagy égni. Jogosult tündöcs a felett, hogy miért nem szűnik meg itt a közönség türelmének — — — — **határa.**

Elmégy valamely bolt előtt. Egyszerre harmincz-ezer ágyu sült el melletted irtóztató dördülettel. Azt hiszed a föld valamennyi népe Pestre jött végső csatát vívni, vagy hogy legalább is az öreg Gellért csapat föl Vezuvnak. Hátrafordulva látod, hogy egy boltos inas zárja be egy kalapraktár ajtaját a Mocsonyi-házban. — Meddig terjedjen még türelmünk **határa?**

Vagy bokáig porban, vagy térdig sárban. Nincs más választásunk. Meddig élnek még vissza türelmünkkel s ily visszaélésekkel szemben csuda, hogy van még a lakosság elnézésének — — — — —*)

*) Fájdalom nincs már oly apró betűm, mely elég kicsi volna perspektívában kifejezni az érdemes közönség türelmének határát.

Az országházból.

Ráállok ez alapra — hogy ráülhessek.

Országgyűlési tudósítás.

(From our own.)

Gyéczy Lajos. T. ház! Peszten van ed ház, az a vámház. A házon van ed alytó, az alytón egy latat, a latatot med átarta csinálni ed latatos, a latatosnak vót ed tatalétpénztáli tönvevctéje és a tatalétpénztáli tönvevctét nem átalta a pénzüdmínistel letéteménytép el nem fodadni. Hod van ez? téldem a Teltapoly ultól.

Kerkapoly (megnyugtatja, hogy a könyvecskét elfogadta, minélfogva helyesen cselekszik interpelláló ur, ha a maga száját latatolja le. Aztán tiszteletteljesen szétmorzsolja Helfyt, s sziklányi argumentumocskáival — e szónál rövidebb idő alatt — úgy helybenhagyja, mintha Helfy ur legalább is valami olesó kölcsön s nem olesó politikus volna.)

Hignazio Elfi. Köszönöm a kegyes strófot. Mille grazie! Con roppanta örömia prendo tudomaccio di questa feleletta, melylyel tisztára e mosciata a kormos kormány, il cormagnio cormosato. De ezzel meg mosta a jobboldali sajtót is senza savone. Rég mondom én, hogy a jobboldali sajtó bujtogatja, lázítja a népet, az országot. Noi altri, mi szélsőbal: hallgatunk, meg sem mukkanunk, tiszteljük a kormányt, a törvényt. Hanem ez a jobboldali sajtó, ettől nincsen nyugtunk. Legjobb volna az egész jobboldali sajtót Vácra küldeni — indemnitit adunk — majd támogatjuk a kormányt mi. S most áttérek beszédem énekes részére. (Torkát köszörüli.) Bom, bom, bom!

Elnök. Kérem a tiszteit szónokot, hogy itt ne lövöldözzön.

Hignazio Elfy. Ez nem lövöldözés, kérem, ez dicsének. Tehát: bom, bom, bom! Misedérach avoszénu. . .

Elnök. Egész tisztelettel vagyok bátor figyelmeztetni a szónok urat, hogy e házban a talján nyelvvel nem lehet élni.

Hignazio Elfi. So, tudom, de nem is taljánul, hanem héberül szól dalom, dicsőítésére annak, kit e házon belül és kívül rágalmaztak. S bár zokon veheti a tisztelt pénzügyminister ur, nem vonakodom kijelenteni, hogy ő akkor még e stato professore papale, midőn Lévy ur Milanóban — hol akkor mint számüzöttone dilettante sajogtam afölött, hogy miért nem már 48 előtt volt aunyi eszem Milanóba költözni — szerzett hitelt a magyarnak. Mint őszinte ellensége ezen urvak, nem vélek neki jobban ártatni mint azzal, hogy barátságommal tisztelem meg s ennélfogva: bom, bom, bom, misedérach avoszájnu Lévy, bamberabam, bim, bau!

Sennyey Pál b. Kedvelt hívek! Fáj dallmass illletődésszel tapasztalom, hogy népemmbenn nagy a meghasonláss. Éss nehezére essék bárr atyai szívemnek, de ki kell mondanom: hogy Iliacos extra muros peccabatur et intra. Ezt azonn objectivitással konstatállhatom, melylyet megad nekem a pártok fölött való állásom. A kormány eljátszotta tekintélyt — (élenk helyeslés a baloldalon) ha némánn türi a könynyellmü gyanusittást. (Zajos tetszés a jobbon.) A mit a

ház tulsó felénn látok, az már nem ellenzék, hanem ellenség! — (harsány éljen a jobbon) panasszkodik a Deákpárt, midőnn igazollni akarja magát! (Mérgetes tetszés a balon.) A mi azonn állást illeti, melylyet e házbann akarok foglalni, acceptálom a 48-at (frenetikus éljen a szélső balon) plus 14, elfogadom az 1867-et (viharos tetszés a szélső jobbon) minus 7. Jobbbomat nyujtom a ballnak, balomat nyujtom a jobbnak: ez prrogramomm. (Általános aufsitzer.)

Miskátovics. . . . . tako . . . smrt . . . ko . . . brr . . . zsárk . . . hrpszk . . . lni . . . (A horvát testvérnyelvet nem értvén, tudósítónk a derék képoiselő ur szónoklatából fájdalom! csak e töredékeket jegyezhete föl.)

Pulszky F. T. ház! A repedésekről akarok szólani. Vannak szilárd testek s vannak repedtek, vannak szilárd pártok s vannak repedtek. Minden emberi testen mutatkoznak repedések, hasonlóképen az állatokéin. A baloldal sem oly szilárd, minőnek magát gondolja s ha e pártot egy repedéses testhez hasonlítom, azzal csak mai állapotát illusztrálom. Nem is lehet az másképen oly pártnál, melynek fővezére jókedvében-e, mérgében-e, oly gyakran szokott megpukkadni. A fazék uraim, ha megreped, mire való? Semmire! Legföljebb arra, hogy Orczy b. a nemz. színházhoz operistánének szerződtesse. Ha már a fazék repedtsége ez eszköz hasznavehetőségét oly tetemesen alább szállítja: mennyire emelheti egy pártnak megrepedt voítának öntudata? Világos, hogy a baloldal is már csak muzsikális vagy balletti czélokra való, péld., hogy programja romjain hazafias bánattal eljárja a kállai ketőt. Isten veled bal! Megrepedtél, meghaltál! Sirodra, mely emelkedni fog tetemed fölött, írjuk fel gyászos betűkkel: „Fuit.“

Tisza K. Zárbeszédre emelem hangomat. Lónyay gróf azt mondta, hogy . . . . . Erre én azt mondom, hogy . . . . . Sennyey b. azt mondta, hogy . . . . . Erre én azt mondom, hogy . . . . . Odaát azt mondták, hogy . . . . . Erre én azt mondom, hogy . . . . .

Simonyi Ernő*) (regyli 10 órákor.) T. ház! Ilyen kormányt in nem pártolhatok, mely osztja subventiókát lépoknák, kilenesen ármányos Borsszem Jánkónak. (Jobbról: nem kap!) De hogy nem káp, de hogy nem káp; mikor mindenki káp. Subventiónak van tágás írtelme, van szík írtelme. Tágás írtelemben subventio á hírek, mit kormánytól kápnák a lépok; mert á hirdetések (Jobbról: a „Hon“ is kap!) á fidolog. Szíkebb írtelemben subventio áz, mikor ádjá ministerelnek virsli-estilt. Ministerelnek ur ad bálókát — ez subventio; tráktákat — subventio; pezsgüznek — subventio; esznek, isznak — subventio, mert kérem: mi tráktánák eredménye? (Szarkasztikus mosolylyal.) Nos mi á resultatum? Csupá subventio minden. (Déli 12 óra.) Ámit kilenesen roszálok Borsszem Jánkóbán, az, hogy belenyulja

*) E giliszta-szónoklatot csak két milliószor kisbbitett mikrofont grafikus kivonatban közölhetjük. B. J.

családi dolgokba. Há mi kezünk van bujtogató, az á mi családi dolgunk, ához senkinek semi keze. Há kezünk van, áki ákárjá csinálni gseftet nemzetiségekkel, ez familiáris dolog. Há ki hitetgeti szent népet ázál, hogy gyün Kossuthjézuskrisztus, nem kell fizetni adót — minek ebe belenyulkálni idegen kezekkel? És ha van nekink hívátalos titok, minek minyá kidobolnyi, hogy ez vágy áz nágy számár? Nem pártolható továbbá kormányt, mert felforgató, én meg vágyok konzervatív. (*Jobbról: ó! ó!*) Ugy ran, ó-konzervatív. Bebizonyítok. Sennyey báró konzervatív, mágá mondtá. No jó, in elmegyek Sennyey báróval egy irányban. ákár hová, ha odámegy, á hova in. (*Jobbról: Turinba?*) Mirt nem? Kezel van odá Roma. De kormány nem konzervatív. Nyujtota neki békejobot Ghyezy Kálmán, mért nem elfogadta, há bikit ákár? (*Jobbról: amért titéket nem fogadott 'el Tisza. Simonyi úgy teszen, mintha nem hallaná.*) (*Délutáni 2 óra.*) Azt se nem tudni miesodá? Azirt nem is támogatom. (*Jobbról: nem is kell!*) No jó, de másnák se kell, Helfynek is nem kell, Mádárász bárátomnak is nem kell, t. Irányi bárátomnak sem nem kell, t. Tiszá bárátomnak etiam nem kell, senkinek sem kell. Mirt nem megy hát Lónyay gróf? (*d. u. 3 óra lévén, szónok folytatást ígér s leül.*)

A sajtó a képviselőházban.

A képviselőházban e héten pártvezér és miniszter egymással vetekedett a sajtó gyalázásában.

A képviselő és a miniszter uraknak módjában van sajtótörvényt csinálni olyat, hogy ezentul nekünk ujságíróknak csak dicsérgetnünk legyen szabad azt, a mit ők vétenek.

De ha igazán a közerkölcsiség megóvása a czéljok, akkor közelebb esik a sajtó lebilincselésénél, ha a klotürt csinálják meg oly szigoruan, a hogy csak lehet. Ezt sikerült ezuttal bebizonyítaniok, nem többet.

IRODALOM.

„Czili levelei.“

— Bölcsész-ti száguldozások fiatal bölgyek számára. —

Irta

Bekened Daladár.

I.

Czilihez.

Szeretsz? — De mi a szerelem? A nézetegység kétséges kifejezése lelki subjectségben adja a szív összegegének azon object nyilatkozását, melynek földi neve: s z e r e l e m. Óh szeress, mert a viszonzatlan szerelem a bánatot nemzette s innen van 300 százados nemzeti bánátunk. De hol van az igazi érzés: e földön-e vagy a föld felett, a föld alatt, a föld között? Ki fejtí meg ez örök rébuszt?

Daladár.

II.

Czili Daladárnak.

Kételyeid megrenditenek, de miért kétkedel? Félek tőled, egy mély lelki baj tükrözik vissza lényeden s én tartok tőle, hogy váltólázba esel.

Czili.

III.

Czilihez.

Váltóláz! mondd Megváltoláz; mert én fogom megmenteni a világot. De miképen? Ah, ha ezt tudnám! Mi a tudás? A tudás a létalapi azon öngazolhatlan képzeletesség, midőn a „te“ kivetközvén az „én“-ből, „kegyeddé“ változik s az emberi „ész“ törpeségében az óriási feladattól megkövülten, összesemmisül! Így tanultam én meg a tudást a bajor költő Rousseautól, s így a bölcs Kégeltől, kit a világ billiárdon játszik, hanem én mélyen tanulmányozok. Ó Göttingia, Göttingia! Mily édesen simulsz el Norvégia halmái. Göttingia, Norvégia! Göttingiában született Götte, k i az ököljogról ama nevezetes „Faust“-ját írta, melyet most magyarra lefordítanak. Ez a tudás!

Daladár.

IV.

Czili Daladárnak.

Emlékszel még édes, mikor egy szép este hazajöttél? Egész este egy nagy problémán törted fejedet: hogyan lehet keveset dolgozva sokat szerezni? E megfejtésel akarod az emberiséget megajándékozni. Édes vala ez óra!

Czili.

V.

Czilihez.

Ismered a mysothaurost? A mysothauros vezette be fonálszálon Tezeust, aki a bécsi népkertben lakik, Casanova nevű híres művészhez. Együtt tűnődtek a léten! A lét — a lét! Óh, ha én ezt objecte átérzem, minő subscriptio ered e devalvatióból. Nem értesz? Ne érts — ne érts! Ne kívánd a csillagokat ismerni, ne láss lételemeimbe s hagyd tűnődni az élet föltételein hazád nagy szellemét. Mi az élet alapföltétele? A pénz! ordítja a kaján csoport, mely a költőt nem érti. Nem a pénz, mert azt váltóval lehet helyettesíteni, hanem azon bellekület, mely maximáink öszletéből, mint Minerva Ganyméd oldalából, késsen kiugrik. Három nagy lángelméje van a világnak; Dante, Euryanthe és Nante; három nagy hölgye; Ostende, Ninive és Odalisk; három vértanuja: Krisztus, Memphis és Daedalus; három szerelmese: Piramis, Oleander és Kerekes András; három szónoka: Marcus, Tullius és Cicero! Értesz? Elfog a byroni vívódás e satnya kor felett, Robert Burnus árnyai derengenek szívem fenekén s Mucia Scaevolus tűzébe szeretném dobni vonagló lelkemet! Értesz? Ugy-e nem értesz? Konstantinápoly, forrong-e Vezuvod? Thekla, Romboli s ti egyéb geyserei egy elsülyedt világrésznek, temessetek el jégtorlaszaitok közé. Ki érzi — ki nem érzi? „De a halál azt mondja: csitt!“ Ó Petőfy, édes apám, nézz le fiadra, ki Máriaként búsul romjain. Nos érted most mi a lét, mi a létalap, mi a bölcselmi közeg, mi a . . . ne, ne értsd meg, engem ugysem ért meg senki!

Daladár.

Fül-tanulmányok.

Patay.

Tóth K.

Gr. Péchy M.

B. Sennyey P.

Madarász.

Csiky.

Horn.

Irányi.

Horváth M.

A két Pulszky.

Érkövy.

Deáky.

Tisza.

Gorove.

Zeyk.

Illusztrált zárbeszédék a felirati vitához.

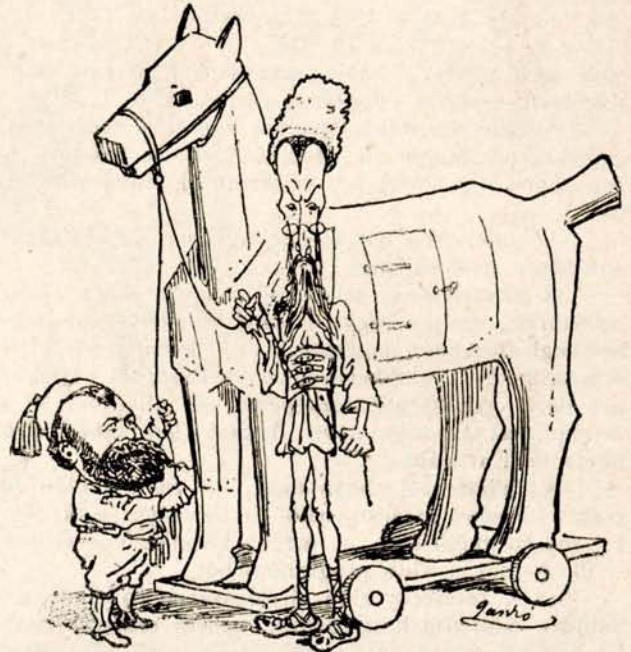
Kálmán hajcsár. Nincs ennél az én paripámnál szebb állat. Ez megnyergelve jött a világra; deli természetű, nemes ma gatartású. Ezt ajánlom! Csapjunk vásárt!

Ernö lovász. Ha paripáról van szó, úgy egyedül az én hypopotamuskám jöhet számba. Csak a ki megveszi ne feledje el farktól fölnyergelni. Másképp nem indít.

Gyula köcsis. Minek dicsekedni? Ide nézzetek! Ez a táltos csak! Nyercit mint a kakas, gyors mint a liba, repül mint az uszár, szelíd mint a vércse s kukorékol mint a csikó.

Szvetyi és Trifunácsi egyesült kupeczek. Minek a drága eleven paripa? Itt van ez az ártatlan pejko. Hadd ezt vigyük be az alkotmányba! Tessék elhinni, nem nemzetiségi állat, hanem valóságos magyar faló. Molimti, uher, vedd meg

Ferenez csikós. Ez itt az enyim. Okos, szívós, gyors nemes; igazi magyarfajta. Egy kis sarkantyú néha ráfér, de tüzes taplót senki ne tegyen a fülébe. Ajánlom, ezt fogadják el. (Megtörténik.)

A csehek Magyarországon.

— Zatraceny-klub Budapesten. —

A pesti csehek ujonnán alakult Zatraceny-klubjának mottója ez:

Cseh bogár! cseh bogár!
Sárga cseh bogár!

mely cseh népdalt a tolvaj magyarok a maguk népköltésze számára ellopták a csehektől.

A Zatraceny-klub egyelőre 300 erős, egészséges, tagbaszakadt tagból áll. Mucius Scaevola mögött is 300 római ifju állott, kik valószínűleg szintén csehek voltak.

A klub célja háromféle; ugyanis: nemzeti, tudományos és társadalmi.

A *nemzeti cél*: az osztrák-magyar állam szétrobbantása, mely a vegytan legújabb buvárlatai szerint legbiztosabban nagymérvű . . . krumplievés által eszközölhető. A klubhelyiség ezért Frantisek Drahanek nevű cseh hazafi arczképével van díszítve, ki a krumplit az Amerika nevű ős-cseh kerületből első hozta be Európába.

Az állam szétrobbantására, — mely különben csak a törvény határain belül és törvényes eszközökkel fog megkíséreltetni, — még a következő eszközök is fölvetetnek a klub programjába:

1) A Zatraceny-klub társalgásában soha magánhangzót nem fog használhatni, hanem csupa mássalhangzóban beszél. Az ebből eredő torok- és gégebajok orvoslását külön klub-orvos eszközli. Ezen eszköz az állam földobjának szétrepszítését célozván.

2) A klub-tagok a magyar kenyér és bor fogyasztása által a magyarokat szükségbe dönteni igyekeznek.

3) A klub butorzatának főalkatrészei közé tartozik azon kanál víz, melybe a tagok a magyar nemzetet fojtani szeretnék; a klub titkára tartozik a fölött örködni, hogy e kanálból a víz sohase hiányozzék. A hajdani magyaroknál „örök tűz” létezett, a Zatraceny-klubnál „örök víz” létesítettik.

4) A klub egyenruháját fekete flastrom képezi, mely a bal szem fölött viselendő, a félszemű Ziska emlékezetére.

5) A klub-tagok esküje a biblia helyett az orosz grammatika alapján tétetik le s a két eskü-ujj nem emeltetik föl, hanem egy vendégül meghitt magyar ember zsebébe dugandó.

6) Klubbeli tisztséget csak oly egyének viselhetnek, kik politikai jellemök tisztaságát legalább hat különböző kormány alatt viselt hivatalok kimutatása által igazolhatják és orruk helyett mindig a klarinétet fujják. Lefelé irányzott orlyukkal bíró egyének a klub tagjai egyáltalán nem lehetnek, kivéve ha ráállnak, hogy a klubban mindig szláv ágast állván, fejökön fognak járni.

A *tudományos cél*: annak bebizonyítása, hogy az összes Magyarország a csehből van lopva.

A tagok történelmi buvárlatok által ki fogják mutatni, hogy Arpadék, Hunyadecz, Kinizsicsek, Corvinka Mátyás s egyéb ugynevezett magyar hősök mind csehek voltak, hogy Petőfi költeményei a köninginhofi kéziratból vannak lopva, Jókai Mór regényeit nagyobbára pan Riegera országgyűlési beszédeiből fordította, Deák Ferencz neve tulajdonkép: Frantisek Dáék, a magyar forradalom dicsőségét is cseh, azaz „Bem” aratta, hogy Szent István koronája Venczeléhez képest csak hálósapka, a hajdan Magyarországon uralkodott három lófarku basák tulajdonkép két oroszlánfarku beczirxrikterek valának, a huszárokat Bach miniszter találta föl, végre hogy az igazi Magyarország csak csehkélység számba; nem vehető cseh-csehbecseh s maholnap a Zatraceny-klub által föl fog emésztetni.

A *társadalmi cél*: nem egyéb mint az összes főnálló társadalom gyökeres átváltoztatása azon fő irányelvek szerint, hogy a társadalom sarkköve: a mákos kolácsni; főtámaszai: a „cseh pimaszok”; az egyes részeket összetartó ragaszték pedig: a lekvár.

Az állam föladata minden polgárát oly hivatalba helyezni, mely őt kényelmesen föntarthassa; mint-hogy azonban több a polgár, mint a hivatal — a hivatal nélküli polgárok nyugdíjra tarthatnak igényt.

A socialisticustanokat a Zatraceny klub a „stribro” szóval értelmezi, mely az örökös és kölcsönös testvériség tanát fejezi ki azon elv szerint, hogy ezentul mindnyájan „enyém-tiéd leszünk,” t. i. hogy ezentul enyém lesz a tiéd.

Szabadság! Egyenlőség! Testvériség! Azaz: mindenkinek egyenlően szabad a főnebb értelmezett testvériséget gyakorolni, . . . hacsak rajta nem kapja magát, mely esetben cseh nemzeti mártýrrá való kineveztetés által büntettetik.

Különös beneficiumok azok számára, kik a klubba belépnek:

Minden belépő tag rögtön kineveztetik tiszteletbeli vértanuvá.

Minden belépő tag a prágai városi tanácstól azon ígéretet nyeri, hogy halála után számára emlékkő fog állíttatni a cseh haza emlékezetében.

Minden belépő tag számára a halhatatlanság biztosítottatik, mely végből a külön biztosító társaságot alakít a „Zivnostenska Banka” auspiciuma alatt. Slava!

MONOLOG.

„Már megint új munkát irt az a Darwin! Hát ez az ember nem hagy nekem nyugtot!?”

Majmonidesz Imre.

„Magyar Állam” és „Mátyás Diák”.

Míg a „M. Állam” komoly arczával mosolyogtat,
Addig a clérusi élez — elfanyarítja hasad!

Kádencziák Sennyei beszédére.

Igen szép beszéd volt, nekem nagyon tetszett,
Mindenféleképp az elevenbe metszett.

A jobbpárton véle ép oly állást foglalt,
Milyent beszédemmel én vettem baloldalt.

G h y c z y K á l m á n.

Igen szép beszéd volt, énnekem is tetszett,
A kormányképesség mégis ben' a legszebb.
Hátha kezét fognánk, szerencsét próbálván?
Tűnődik magában eképp T i s z a K á l m á n.

Szép beszéd lett voln', ha balpárti lett volna,
S Kerkapoly nyíltan most ellene szólna.
Haj de pompás volna, nem adnám a mennyért
így topreng magában, így sóhajtoz M e n y h é r t.

Olvasom, olvasom, olvasom még egyszer,
Olvasom harmadszor, olvasom negyedszer —
A Deákpárt tapsol, száz ember egy lélek:
Nem vagyok már deák; vagy tán már nem élek?

Igen szép beszéd volt, mindenkinek tetszett,
Albert gróf már veti rátok a keresztet
65 re gondolj: róka rászéd rítul:
Mindnyájatok hátán mászik ki a kútbul.

(Baráti levél.)

Testvérem!

Esküszöm mindenre, ami nyájunk előtt szent, hogy egyikét sem olvasom azon lapoknak, melyek eléggé fellelt erkölcsűek, minden gyóntató székét fölborítani. Hogy azonban meghallottam miként egy páter a bécsi práter bokraiban elfogatott, midőn 50 éves szakácsnéba új lelket akar ihletni: tovább ellen nem állhattam a kísértésnek elolvasni egyikét azon sátáni közlönyöknek, melyek egykoron embersonka betakarására fognak szolgálni a pokolban.

Vagy három füveggel kellett ménesit innom, hogy számat az olvasásközben kiszalasztott szitkoktól tisztára öblítsen. Valóban, kedvem volna a csuhámból kiugrani boszuságomban bűnös voltod felett s tonsurám égnek mered s cingulusom szorul a te elvetemültségem miatt. Gondold meg, testvér, mit cselekedtél! Gondolj szent hivatásodra, magasztos állásod méltóságára! Ötven éves szakácsné!

Óh, bár rólam vettél volna példát magadnak! Most nem állnál a világ ítélőszéke előtt eltévedt bika gyánánt! Mit gondoljanak felőlünk az emberek, ha így rontod mindnyájunk hitelét? Fél százados szakácsné!

Térj meg, testvér, javulj, mert amit cselekedél, az megbocsáthatatlan, példátlan, iszonyu! Szent Casanova! Ötven éves szakácsné! Ha legalább kettő volna a 25!

Jajveszékő testvéred

Gabriel.

High Life.

Ce samedi.

Krricsi dear,

Hein? Qu' en dis tu? Ez a városi hátóság mégis csak megörzött egy kis respectust irrántunk. Ce cher Pistá 200 forinttál kimászik a bájból, merre az sült ki, amit márr ákorr is mondtám, hogy á sze gény comte csak védelmezte magát mikorr á constabliert árrezul korrbácsoltá. Márr most inaugurálvává ván á „kárrod“ mellé az „ostor.“ Még egy kis jus primae noctis, vágy ákár secundae, s aztán éljen á Házá s benne á Horticultura. Verstehest?

Ez á Flicsi válóbán irrigylendő, miótá á kerrepsi uton intendánczol. Fölrruház, berruház, lerruház, tout ce que vous voulez. S há válámi nem tesszik az unaustehliche sajtonák, pingáltát neki válámi á kis Lehmannál. Csák azt nem értem, az á Cserrnátóni miérre üldözi Flicsit, mikorr hát báró!

El nem mulasztottám á „hosszu nápon“ benézni á zsidógógába. Az első és második emelet garnirozvá gyönyörű menyecskekkel. Á bankárrom á Spitzbauch Számi megkínált egy zártszékkal s onnán néztem fel á szép Rráchelekrre. Krricsi, katolikus menyorrszágának is beillenék ez á kárzát! Mikorr kimentünk, á sok á rreizende jószágok ósszevisszapuszították férrjeiket és fekete szemükből csorrdult á köny. Furcsá, e Rrebekák a legmodernebb snekerrlik; de in puncto házasság ázonbán rrettenetes orthodoxok.

S még vállásegénylőségrről beszélnek!

Tudod tán, hogy sportból á ház bálooldalán ülök? Vágy azt sem tudod, hogy képviselő vágyok? Különbén én sem tudom. Miótá á szöke goscherl kimárrádt á bufetből, semmi sem vonz az orrszágygyülésbe, kivéve az 1-öt. Válámi áldozatot csak el kell hozni á honért. Pas vrai?

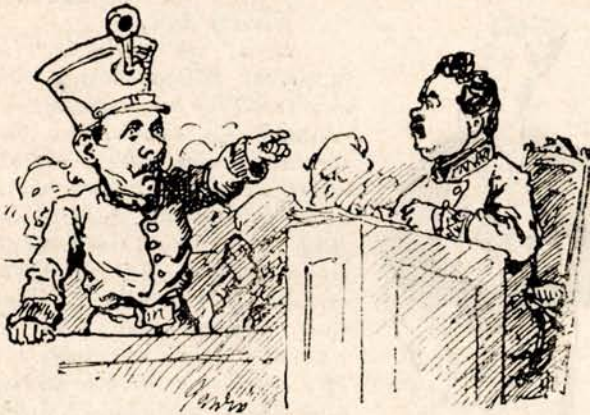
Yours

MONOCLES.

— Hivatalos irály. —

„Az állam által fedezendő tanítónók fizetése“ stb. Benne van az országgyűlési napló újabb ivatek egyikeben.

A delegációból.

Csak furcsa az, mikor a lajdinánd ur interpellálja a tábornok-minisztert azért, hogy mikép egyeztetni össze békés érzelmeivel a nagy hadiköltséget?

A „triesti Lloyd“-vitából.

1-ső képviselő. Meg ne huzd, az istenért!
2 dik képviselő. Miért?
1-ső képviselő. Mert repetál!

APRÓ HIREK.

× A reformpárti körben a demokráciái haladás előmozdítására Svarecz Gyula azon indítványt tette, hogy ezentul minden tag önmagát nagyságotthatja és méltágotthatja. Az indítvány elfogadtatott, noha több tag fölöslegesnek mondá, miután e jogot minden igaz magyar demokrata már ugyis régtől fogva gyakorolja.

* * *

= Nagyságot Svarecz Gyula ö méltósága a reformpárti miniszteriumban a czimosztó miniszterium tárczáját fogja elvállalni.

* * *

○ Svarecz Gyula ur ö excellentiája, legujabb értesülés szerint, magával sincs „per tu.“

* * *

> Svarecz Gyula ur ö nagyméltósága „miatyánkjából“: „Szenteltessék meg, Isten ur, az ön neve, jöjjön el az ön országa, s legyen meg az ön akaratja, mert kegyedé az ország s a méltóság, amen!“

* * *

† A „Mujság“ oly fényesen szervezkedett, hogy most m a j o m d o m u s t is tarthat magának.

* * *

§ B. Jósik Kálmán, ki csak a minap szökött meg a „M. Államból,“ a szent lap hosszas szerkesztése által sem javulván, ujabbán 5 felvonásos drámát követett el. Remélhetőleg pater Lonkay dicsérete utól fogja őt érni.

* * *

† G—sz —L—s, érdemei elismeréseül, nyilvános egészségügyi tanácsosból titkos betegségügyi tanácsossá neveztetett ki.

* * *

†† A bécsi várostanács, botrányok kikerülése végett elhatározta, hogy a práterben ezentul g y ó n t a t ó s z é k e k e t állit föl.

* * *

* A náje fráje Presze keresetet indit dr. Schmid ellen „gewerbstörungra.“

* * *

— Thierst azzal gyanusitják, hogy a francia trónra vágyik. De már arra, hogy koronát kapjon, nem csak ő maga öreg — hanem a felesége is.